

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. I. De Renuntiatione Jurium seu favorum in genere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

culari feudi Domino ; à quo feudum tale obtinet , ob universalem doctrinam *capit. 1. Clerici §. de Iudiciis* ubi dicitur de omni crimine conveniendos Clericos coram Ecclesiastico Magistratu & c. 2. de foro competen. ubi prohibetur , ne ullus iudicium (secularium) Clericum per se distinguere , aut condemnare presumat ; recepta tamen in multis partibus consuetudo & praxis contrarium tenet , & seculari etiam Domino feudi concedit cognitionem & punitionem etiam Clerici Vasalli , si ob crimen commissum , feudo , quod à seculari Principe v. g. obtinet , privati debeat , ita ut executionem etiam talis sententiæ contra Clericum Vasallum concedat , modò non excedat limites nculpatæ tutelæ , in personam Clerici aliquid attendando , cum in tali feudi amittendi causa ob delictum admissum contra feudalia jura , respectu merè civili considerentur personæ etiam Ecclesiasticæ.

Appellatio autem in causis feudali- bus , si Vasallus cui jurisdictio in feudum concessa est , sententiã tulit , ad superiorem Dominum , qui feudum tale concessit , & mediatum fieri debet , sive Laicus , sive Clericus sit Vasallus , cum hic non cognoscat causam feudalem , ut Clericus , sed ut immediatus feudi Dominus , qui à superiori seculari v. g. Principe feudum hoc obtinet . Plura de his alibi .

SECTIO VI.
De renuntiatione fori
competentis , Prorogatione juris-
dictionis , & recusatione Iudicis com-
petentis .

§. I.

De Renuntiatione iurium seu fa-
vorum in genere.

Communis regula est , quòd quisque renuntiare possit juri suo seu privilegio in favorem proprium & privatum concessio , non autem dato in favorem publicum . Et hinc infertur primò certum esse , quòd juri naturali validè nemo renuntiare possit , cum jus naturale non privatum tantum sed publicum spectet : quamvis enim renuntiare quis possit , ut quod decernente jure positivo ex jure naturali consequi posset , hæreditati v. g. quæ ipsi jure sanguinis & agnationis defertur , quò minus tamen sic sanguine junctus , renuntiare non potest . Secundo infertur , quòd nemo renuntiare potest juri Divino præcipienti aut prohibenti aliquid , cum neque hoc præceptum , aut talis prohibitio privatum tantum sed publicum spectet . Tertiò , infertur , quòd juri positivo humano , Civili & Ecclesiastico subinde renuntiare possit , subinde non possit ; & primò quidem si jus humanum certam formam & substantialem solemnitatem , in actu aliquo necessario observandam , præscribat , renuntiare illi non potest , cum publicum bonum in hac forma præscribendo observetur : & universim , si quid statutum sit ob publicum favorem , seu utilitatem , privatâ conventionem renuntiare illi non potest , cum bonum publicum mutari non possit privatorum pactis . Secundo si jus humanum introductum sit in plerumque favorem æque principaliter , non potest unus sine consensu aliorum , & cum eorum præjudicio renuntiare , si

commodum renuntiantis sit inseparabile à commodis aliorum; quia quod omnes tangit, ab omnibus approbati debet *juxta reg. 29. in 6.* Si verò pro privata tantum persona, & in privato tantum commodum privilegium v. g. aliquod principaliter alicui concessum sit, potest illi renuntiare, cui favor hic privatus factus est, nisi privilegium tale concessum fuisset ob imbecillitatem ætatis, aut æque principaliter privilegium tale in favorem hujus & in odium alterius concessum fuisset, aut renuntiatio talis ad peccatum induceret, & contra bonos mores esset, quibus in casibus renuntiatio non valet ob pessimas sequelas, quas secum traheret.

§. II.

De renuntiatione privilegii fori Ecclesiastici, quod competit Clericis.

Quod Clerici nec inviti seu coacti, nec volentes renuntiare possint privilegio fori Ecclesiastici, & consentire in Judicem Laicum, ut coram illo conveniantur, etiam si juraverint, hunc se judicem non subter fugituum, constat *ex c. Si diligenti 12. h. 2.* cum hoc privilegium non privatum tantum unius Clerici favorem concernat, sed toti Collegio Clericorum propter publicam honestatem & rotius ordinis Clericalis honorem concessum sit; & juramentum, quod est contra publicam utilitatem, non teneat. Volunt autem SS. Canones adeò sanctè hoc observari, ut in *relato capis. si Diligenti*, certas pœnas, amissionis causæ v. g. vel amissionis illius, quod evicit, quod habeatur à communione ex-

traneus &c. statuant in eos, qui taliter renuntiant, & seculari judici se subijciunt.

§. III.

De Prorogatione jurisdictionis in Judicem non suum seu alienum.

Prorogare jurisdictionem, aliud non est, quam spontè alicui Judici se subijcere in ordine ad causam aliquam judicandam, ad quam aliàs de jure ordinario jurisdictionem non habet.

Fit hæc prorogatio 4. modis. De persona in personam, de re ad rem, de tempore ad tempus, de loco ad locum, & plura ad eam legitime faciendam requiruntur. Primum ut ille, cui partes litigantes se subijciunt, & in quem consequenter fit prorogatio, habeat jurisdictionem aliquam, alioquin partes non tam prorogarent jurisdictionem in se, quam novam conferrent, cum tamen consensus privatorum non possit facere judicem. Secundò, ut habeat aliunde jurisdictionem ordinariam neque enim jurisdic-tio delegata ad certam causam aut personam prorogari potest ad aliam personam aut causam, uti ex dictis jam patet, & *ex c. P. & G. 40. de offic. & potest. judi. deleg. juncta Gloss. V. Prorogatio nulla.*

Tercio requiritur, ut habeat similem jurisdictionem illi, quæ prorogatur, spiritualem scilicet, si ad spirituales causas cognoscendam fit prorogatio, criminalem, si fiat ad criminalem causam decidendam prorogatio &c. Quarto requiritur, ut fiat à partibus liberè & voluntariè se subijcentibus, saltem tacito consensu, & ipso facto. & Quintò denique requiritur, ut ea fiat lege non prohibente, sed permittente, qualiter tantum permittunt